

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

21. An Sacerdos cum ordinatur, si intelligat iam verba à socio prolata esse, teneatur ipse non proferre ulterius verba consecrationis? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. r. 82. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

hujus textus contenta à lin. 7. & vers. in contractus vasorum &c. late supra in Ref. 9. §. 2. in fine vers. Imo, & in aliis eius not. & in tom. 4. tr. 8. ex Ref. 47. §. 2. & §. verum & loqq.

Alibi supra in Ref. 8. & in principio Ref. 9. & in x. 17. §. sed his, in fine, & in duobus §. loqq. & in Ref. 12.

nes probabiles hinc inde, an contactus vasorum factorum, aut instrumenti, verbi gratia, Calicis cum Patena, & Hostia in sacerdotio sit de essentia Sacramenti, ita vt sine illo non sit verus Ordo. Negat enim Caietanus in sum. ver. Ordinantium peccata, Armilla verb. Ordo, n. 4. Sotus in 4. distincl. 44. qu. 1. art. 2. Victoria in summa, quæst. 21. Emanuel Sa verb. Ordo, 7. 3. Tabiena eodem ver. 2. n. 1. Et hanc opinionem probabilem esse docet Henriquez lib. de Ordine, cap. 10. n. 1. Sed negatiuam sententiam tenet Dicus Thomas in addit. ad 3. part. quæst. 34. art. 5. ad tertium & se retractans Caietanus tom. 1. opuse. tract. 26. Paludanus in 4. distincl. 24. quæst. 1. art. 1. num. 6. Ledesma in 2. part. 4. quæst. 36. art. 5. Palutius in 4. sentent. tom. 2. distincl. 24. quæst. 1. Angelus verb. Ordo, n. 9. Syluester eodem ver. 2. quæst. 5. dicto 3. Nauarrus in Manuali, cap. 22. n. 3. Bartholomæus Ledesma de Sacramento Ordinis, dub. 3. & alij afferentes, quod necesse est ad Sacramenti veritatem attingere ipsa instrumenta. Igitur in tali casu, vt dictum est, Subdiaconus & Diaconus non tenerentur iterare Ordinem, si non tetigerunt instrumenta; secus autem Sacerdos, & Episcopus. Nota tamen, vt ego alibi notati, & notat etiam Iacobus Granado vbi supra n. 10. Sacerdotem, qui immediatè tetigit patenam, licet non tetigerit hostiam, posse tuta conscientia exercere Ordinem sacerdotalem, nec teneri illum iterare.

3. Et tandem pro scrupulosis notandum est hinc oportere hac in re distinguere scrupulum, aut nimium timorem à vero dubio, aut opinione, non enim quia quis timet num ordinatus sit, aut præcisè quia non recordatur tetigisse vasa sacra, aut non tetigisse se imaginatur, illico Ordo iterandus est, sola enim obliuio, aut solus timor non est sufficiens ad veram dubium, aut probabilitatem; multa enim obliuiscimur, quæ verè fecimus, & timor ipse, ac nimia sollicitudo tangendi instrumenta, in quorum portectioe imprimatur character, faciunt videri obliuioni traditum, quod reuera memoramur. Sed ex his oritur alia non leuis difficultas: Quærò igitur.

RESOL. XX.

Quam intentionem habere debeat Sacerdos non iter ordinatus, quando cum Episcopo in Missam solemnem concelebrat? Ex part. 3. tra. 4. Ref. 50.

Sup. hoc lege doctrinam Ref. loqq. & signanter in tom. 3. tr. 1. Ref. 48. per totam, & late in tom. 4. tr. 8. Ref. 89. & 90.

§. 1. **H**ic casus frequenter accidit, relinquendo placita aliorum DD. ponam hic ea, quæ circa presentem questionem docet doctus Layman in exam. Theol. moral. lib. 5. tr. 1. cap. 7. n. 5. vbi sic asserit Curandum est illi supradicto, scilicet Sacerdoti, vt non post alios verba consecrationis finiat, nam si alius quisquam absolutam consecrandi intentionem habens, ante alios ipsiunque principalem sacrificantem Episcopum verba consecrationis finiat, solus is consecrabit. Quod incommodum vt enitetur, monent DD. concelebrantes oportere habere intentionem conditionatam, videlicet consecrandi, si simul cum Episcopo verba consecrationis absoluant, non item si præueniant. Mihi verò magis placet cautio Doctorum monentium, vt noui Sacerdotes seruent generalem intentionem proferendi verba secundum voluntatem Ecclesie, quia non desunt, qui existimant, illos verba consecrationis non dicere formaliter, & cum intentione consecrandi, sed tantum recitatiuè, & materialiter in signum potestatis sibi concessæ; in quam sententiam valde probabilem propendunt Richardus, & Suarez. Hæc omnia Lay-

man, vide etiam Caietanum in 3. part. q. 82. Henriquez lib. 8. cap. 18. n. 2. & Suarez tom. 3. disp. 6. §. 12. & alios. Notentur hæc, quia multos scrupulos sedabunt.

RESOL. XXI.

An Sacerdos cum ordinatur, si intelligit iam verba a socio prolata esse, teneatur ipsa non proferre, & iterare verba consecrationis? Ex part. 5. tra. 14. & Milica. Ref. 82.

§. 1. **H**ic casus potest frequenter accidere, & apud paucos inuenies pertractatum, quod ad eius resolutionem ponam hic ea, quæ inueniuntur in thesibus Theologicis defensis in Collegio Romano Societatis Iesv. à Marchione Sotta, & Pallaucino lib. 8. num. 145. & 146. vbi sic habent. Quando Sacerdotes ordinantur, & plures proferunt super eadem hostia verba cum Episcopo, omnes habere debent intentionem consecrandi, & iterare Pontificali Clementis VIII. dicuntur celebrare, & admonentur vt curent simul absoluerè cum Episcopo, quod alioqui non esset necessarium, nec aliter potest esse effectum consecrationis, si plures dicuntur, nec finiri, quod talis sit consecrationis intentio. Etenim non est in potestate Ministri consecrare Sacramentorum effectus, præsertim quia in hoc casu verba consecrationis multorum non habent veritatem de presenti, si non statim verificentur. Dicendum est igitur ideo non reiterari verba celebrare, quia hæc plerique proferant sine effectu, præsertim tamen innocenti hostiam esse iam ab alio consecratam, quare vnusquisque habet sufficientem voluntatem inuoluntariam proferendi, & iterare verba consecrationis, quod si aliquis antequam absolueret, non dicit verba esse ab alio complete prolata, & iterare quidem existimamus cum teneri ad non prosequendum vterius formam consecrationis, saltem cum intentione consecrandi; præterit verò cuius est proferre verba cum intentione faciendi id, quod intendit Ecclesia. Sic ibi.

RESOL. XXII.

An Episcopus consecrat etiam Episcopalem Ordinem? Et an oporteat Episcopum ordinari ab Archiepiscopo vel à Summo Pontifice? Et an saltem Episcopus debeat à tribus Episcopis consecrari? Ex part. 8. tr. 2. Ref. 3.

§. 1. **R**espondeo, quod Episcopus est sufficiens, & idoneus minister, non solum ad consecrandos omnes Ordines sibi inferiores, sed etiam ad conferendum aliis similem Episcopalem Ordinem. Non enim oportet Episcopum ordinari ab Archiepiscopo, vel à Summo Pontifice. Quinimo in ratione Ordinis non inuenitur alius Ordo superior Episcopali: igitur ipsi Episcopo debeat conuenire ampla potestas conferendi ipsum quoque Episcopalem Ordinem. Sed vbi deest superioritas, & vt ait intentio, factum est, vt quodam extensione impletur, quod vnusquisque Episcopus à tribus simul Episcopis consecraretur, & ordinaretur, vt in Pontificali præferbitur, & in praxi seruantur. Hæc omnia docet Auerla de sacramen. Ordinis, quæ. sect. 2.

Sup. h. in Ref. & in tra. 8. §. v. dicitur, Quis leg. toram Ref.

Sup. h. tum,